

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Inner Worlds, Outer Worlds

Part 1: Akasha

Transkrypcja wideo - polska

Światy wewnętrzne, światy zewnętrzne - Część 1: Akasha

Na początku był Logos, Wielki Wybuch, pierwotne Om. Teoria Wielkiego Wybuchu mówi, że wszechświat fizyczny wyłonił się z niewyobrażalnie gorącego i gęstego pojedynczego punktu nazwanego "osobliwością", miliardy razy mniejszego niż główka szpilki. Nie mówi, dlaczego i jak. Im coś jest bardziej tajemnicze, tym bardziej skłonni jesteśmy przyjąć, że to rozumiemy. Sądzono, że w końcu grawitacja spowolni ekspansję lub skurczy wszechświat z wielkim zgrzytem. Jednak obrazy z teleskopu kosmicznego Hubble'a pokazują, że ekspansja Wszechświata wydaje się w rzeczywistości przyspieszać. Rozszerza się on coraz szybciej i szybciej, w miarę jak rośnie od momentu Wielkiego Wybuchu. Jakkolwiek, we wszechświecie jest więcej masy niż przewiduje fizyka. Jako wytłumaczenie dla brakującej masy, fizycy podają, że wszechświat zawiera tylko 4% materii atomowej, czy też tego co uważamy za normalną materię. 23% wszechświata to ciemna materia, a 73% to ciemna energia - to co wcześniej braliśmy za pustą przestrzeń. To jest jak niewidzialny układ nerwowy, który działa w całym wszechświecie łącząc wszystkie rzeczy.

Starożytni głosiciele Wed, nauczali "Nada Brahma" - wszechświat jest wibracją. Pole wibracyjne jest źródłem wszelkich prawdziwych doświadczeń duchowych i badań naukowych. To dokładnie to samo pole energetyczne, które święci, buddowie, jogini, mistycy, kapłani, szamani i jasnowidzący zaobserwowali patrząc w głąb siebie. Zostało ono nazwane Akasha, pierwotnym Om, siecią pereł Indry, muzyką sfer, i tysiącem innych nazw w całej historii. Jest to wspólny korzeń wszystkich religii, i więź pomiędzy naszymi wewnętrznymi i zewnętrznymi światami.

W Buddyźmie Mahajany w III wieku kosmologia była opisywana jako odpowiednik dzisiejszej fizyki współczesnej. Sieć pereł Indry jest metaforą używaną do opisu znacznie starszych nauk wedyjskich, który ilustruje sposób, w jaki utkana jest struktura wszechświata. Indra, król bogów, urodziła Słońce, oraz porusza wiatry i wody. Wyobraź sobie pajęczynę, która rozciąga się w każdym kierunku. Sieć utkana jest z kropeł rosy, a każda kropla zawiera odbicie wszystkich innych kropli i w każdym odbiciu znajdziesz odbicia wszystkich innych kropelek. Cała sieć, w tym odbiciu i tak dalej, aż do nieskończoności. Sieć Indry może być opisana jako holograficzny wszechświat, gdzie nawet najmniejszy strumień światła zawiera pełny wzór całości.

Serbsko-amerykański naukowiec, Nikola Tesla jest czasem określany jako człowiek, który wynalazł 20 wiek. Tesla był odpowiedzialny za odkrycie prądu przemiennego w elektryczności oraz wielu innych zjawisk, które obecnie są częścią codziennego życia. Z powodu swojego zainteresowania starożytnymi tradycjami wedyjskimi, Tesla był w wyjątkowej sytuacji, umożliwiającej zrozumienie nauki zarówno poprzez model wschodni jak i zachodni. Jak wszyscy wielcy naukowcy, Tesla spojrzał głęboko do tajemnic świata zewnętrznego, ale również spojrzał głęboko w siebie. Tak jak starożytni jogini, Tesla używał terminu Akasha aby opisać eteryczną atmosferę, która rozciąga się poprzez wszystkie rzeczy. Tesla był uczniem Swamiego Wiwekanandy - jogina, który propagował starożytne nauki Indyjskie, na Zachodzie. W naukach wedyjskich Akasha jest przestrzenią samą w sobie; przestrzeń, która wypełnia pozostałe elementy, istnieje jednocześnie z wibracją. Obydwie są nierozłączne. Akasha jest yin, do yang Prany.

Nowoczesna koncepcja, która może pomóc nam w konceptualizacji Akashy, lub też pierwotnej istoty, to idea fraktali. Nie istniała ona do 1980 roku, kiedy to rozwój komputerów pozwolił nam wizualizować i odtwarzać matematycznie wzory w przyrodzie. Termin fraktal, został wymyślony w 1980 r. przez matematyka Benoit Mandelbrota który studiował pewne proste matematyczne równania. Odkrył, że gdy są powtarzane, wytwarzają nieskończone ciągi zmieniających się w ograniczonym zakresie form matematycznych i geometrycznych. Są one skończone, ale jednocześnie, nieskończone. Fraktal to szorstki kształt geometryczny który może być podzielony na części, z których każda jest w przybliżeniu pomniejszoną kopią całego wzoru. Jest to właściwość nazwana samopodobieństwem.

Fraktale Mandelbrota, nazwane zostały odciskiem palca Boga. Widzisz grafiki generowane przez samą naturę. Gdy odwrócisz figurę Mandelbrota w określony sposób, wygląda ona trochę jak hinduskie bóstwo lub Budda. Figura ta została nazwana "Buddabrot". Jeśli spojrzysz na niektóre formy starożytnej sztuki i architektury, zobaczysz, że ludzie od dawna wiążą piękno i sacrum, z wzorami fraktalnymi. Nieskończenie złożone, ale każda część zawiera ziarno zdolne odtworzyć całość. Fraktale zmieniły poglądy matematyków na wszechświat oraz to, jak on działa. Z każdym nowym poziomem powiększenia, występują różnice w stosunku do oryginału. Ciągła zmiana i transformacja, zachodzi podczas przechodzenia z jednego poziomu szczegółowości fraktalnej, na kolejny. Transformacja ta jest Kosmiczną Spirala. Inteligencja osadzona w formie czasoprzestrzeni. Fraktale są z natury chaotyczne, pełne hałasu ale i porządku. Kiedy nasze umysły rozpoznają lub definiują wzorzec, skupiamy się na nim tak, jakby był rzeczą. Staramy się odnaleźć wzory, które odbieramy jako piękne, ale aby utrzymać je w naszych umysłach, musimy odsunąć resztę fraktala. Aby pojąć fraktal zmysłami, musimy ograniczyć jego ruchliwość. Cała energia we wszechświecie jest neutralna, ponadczasowa, bezwymiarowa.

Nasza własna kreatywność i zdolność do rozpoznawania wzorców jest więzią pomiędzy mikro- i makrokosmosem. Ponadczasowy świat fal i stały świat rzeczy. Obserwacja jest aktem tworzenia, poprzez ograniczenia tkwiące w myśleniu. Tworzymy złudzenie trwałości rzeczy przez etykietowanie, przez nazywanie. Filozof Kierkegaard powiedział, "Gdy mnie nazywasz, negujesz mnie." Dając mi nazwę, etykietę, negujesz wszystkie inne rzeczy, którymi mógłbym być. Przez nazywanie, blokujesz cząstkę i zobowiązujesz ją do bycia daną rzeczą, ale w tym samym czasie, kreujesz ją definiując jej istnienie. Kreatywność to nasza najwyższa natura. Wraz z tworzeniem rzeczy, przychodzi czas, czyli to, co tworzy iluzję stałości.

Einstein był pierwszym naukowcem, który zrozumiał że to, co uważamy za pustą przestrzeń nie jest nicością, ma właściwości, a wewnętrzna natura przestrzeni zawiera niezgłębione pokłady energii. Słynny fizyk Richard Feynman powiedział kiedyś: "W jednym metrze sześciennym przestrzeni, jest wystarczająco dużo energii aby zagotować wszystkie oceany świata." Zaawansowane medytujący wiedzą, że w ciszy leży największą moc. Budda miał jeszcze inne określenie dla pierwotnej istoty; nazwał to "kalapas", które są jak małe cząstki albo falki, powstające i przemijające tryliony razy na sekundę. Rzeczywistość jest, w tym sensie, jak seria klatek w holograficznej kamerze filmowej zmieniających się szybko, aby stworzyć iluzję ciągłości. Kiedy świadomość staje się doskonale spokojna, iluzja jest zrozumiana ponieważ to sama świadomość, napędza iluzję.

W starożytnych tradycjach Wschodu, Rozumiane było od tysięcy lat że wszystko jest wibracją. "Nada Brahma" - wszechświat jest dźwiękiem. Słowo "Nada" oznacza dźwięk lub wibracje, a "Brahma" jest imieniem Boga. Brahma, jednocześnie JEST wszechświatem i JEST stwórcą. Artysta i sztuka są nierozłączne. W Upaniszadach, jednych z najstarszych kronik ludzkości, w starożytnych Indiach, zapisane jest: "Brahma stwórca, siedzi na lotosie, otwiera oczy i świat powstaje. Brahma zamyka oczy, i świat wychodzi z bycia ". Starożytni mistycy, jogini i jasnowidzący utrzymywali, że na najgłębszym poziomie świadomości istnieje pole. "Pole Akashy" lub "Kronika Akashy" gdzie wszystkie informacje, cała doświadczona przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, istnieje teraz i zawsze. Jest to pole lub też forma z której powstają wszystkie rzeczy. Od cząstek subatomowych, do galaktyk, gwiazd, planet i całego życia. Nigdy nie widzisz nic w pełni, ponieważ składa się ona z wielu warstw wibracji jedna na drugiej i stale zmienia się, wymieniając informacje z Akaszą.

Drzewo poi się Słońcem, powietrzem, deszczem, Ziemią. Sfera energii wciąż przepływa przez tą rzecz, którą nazywamy drzewem. Kiedy myślący umysł jest spokojny, można zobaczyć rzeczywistość taką jaka ona jest.

Wszystkie jej aspekty razem. Drzewo, niebo i ziemia, deszcz i gwiazdy nie są rozdzielone. Życie i śmierć, ja i inni ludzie, nie jesteśmy rozdzieleni. Podobnie jak góra i dolina są nierozłączne. W tradycjach Indian i innych rdzennych grup ludności mówi się, że każda rzecz ma ducha co jest po prostu innym sposobem na powiedzenie, że wszystko jest połączone z jednym źródłem wibracyjnym. Istnieje jedna świadomość, jedno pole, jedna siła, która przechodzi przez wszystko. Pole to nie dzieje się wokół ciebie, dzieje się PRZEZ ciebie i dzieje się JAK ty.

Ty Jesteś "W" we Wszechświecie. Jesteś oczyma, przez które twórczość widzi siebie. Gdy obudzisz się ze snu, zdajesz sobie sprawę, że wszystko w tym śnie to byłeś ty. Ty go tworzyłeś. W tak zwanym prawdziwym życiu nie jest inaczej. Każda osoba i każda rzecz, to ty. Jedna świadomość patrząca z każdego oka pod każdym kamieniem, wewnątrz każdej cząstki.

Międzynarodowa grupa badaczy w CERN, Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych poszukuje tego pola, które rozciąga się przez wszystkie rzeczy. Ale zamiast szukać wewnątrz, kierują uwagę na zewnętrzny świat fizyczny. Naukowcy z laboratorium CERN w Genewie, w Szwajcarii ogłosili, że odnaleźli Bozon Higgsa, lub inaczej Boską Cząstkę. Eksperymenty z Bozonem Higgsa udowadniają naukowo, że niewidzialne pole energii wypełnia próżnię przestrzeni. Wielki Zderzacz Hadronów w CERN-ie składa się z pierścienia o długości ok 27 kilometrów, w którym dwie wiązki cząstek biegną w przeciwnych kierunkach, zbiegając się i zderzając prawie z prędkością światła. Naukowcy obserwują to, co wychodzi z tych brutalnych kolizji. Model standardowy nie może uzasadnić w jaki sposób cząstki uzyskują swoją masę. Wszystko wydaje się być zrobione z wibracji ale brakuje "rzeczy" która jest wibrująca.

To tak, jakby był niewidzialny tancerz, tańczący cień, ukryty w balecie wszechświata. Wszyscy inni tancerze od zawsze tańczyli wokół tego ukrytego tancerza. Obserwujemy choreografię tańca, ale do tej pory nie mogliśmy zobaczyć, tego tancerza. Tak zwana "Boska Cząstka", ma właściwości podstawowego budulca wszechświata, jest sercem całej materii, przyczyną istnienia niewyjaśnionej masy i energii, która napędza ekspansję Wszechświata. Ale jesteśmy daleko od wyjaśnienia natury wszechświata. Odkrycie bozonu Higgsa, po prostu prezentuje jeszcze większą tajemnicę, odsłaniając wszechświat, który jest jeszcze bardziej tajemniczy, niż mogliśmy przypuszczać. Nauka zbliża się do progu pomiędzy świadomością i przedmiotem. Oko, którym patrzymy na pierwotne pole i oko, którym to pole patrzy na nas, są jednym i tym samym.

Wybitny niemiecki pisarz Wolfgang von Goethe powiedział: "Fala jest pierwotnym zjawiskiem które dało początek światu." Cymatyka to badanie widzialnego dźwięku. Słowo "cymatic" pochodzi od greckiego słowa "cyma", które oznacza falę lub wibrację. Jednym z pierwszych zachodnich naukowców, który poważnie studiował zjawisko fali, był Ernst Chladni - niemiecki muzyk i fizyk żyjący w XVIII wieku. Chladni odkrył, że kiedy rozsypie piasek na metalowych płytach, a następnie wprawi je w wibracje za pomocą smyczka, piasek układa się we wzory. W zależności od wytwarzanej wibracji, pojawiały się różne formy geometryczne. Chladni zarejestrował cały katalog tych kształtów. Są one znane jako Figury Chladniego. Wiele z tych figur, można znaleźć wszędzie w świecie przyrody. Jak na przykład wzory na skorupie żółwia lub cętkowane umaszczenie lamparta. Badanie Figur Chladniego lub wzorów cymatycznych, jest tajnym sposobem, w jaki producenci najwyższej klasy gitar, skrzypiec i innych instrumentów, określają jakość dźwięku swoich wyrobów.

Hans Jenny, w latach 60. rozszerzył pracę Chladniego używając różnych płynów i elektronicznego wzmocnienia do generowania różnych częstotliwości dźwięku, oraz wprowadził termin "cymatyka". Jeśli poprowadzisz prąd elektryczny przez naczynia z wodą, możesz zobaczyć wzory na wodzie. W zależności od częstotliwości fali pojawiają się różne wzory. Im wyższa jest częstotliwość, tym wzór bardziej złożony. Te formy są powtarzalne, nie przypadkowe. Im więcej obserwujesz, tym bardziej zaczynasz dostrzegać, jak wibracje organizują materię z prostych, powtarzalnych fal w złożone formy. Ta wodna wibracja ma wzór podobny do słonecznika. Wystarczy zmienić częstotliwość dźwięku, by uzyskać inny wzór. Woda jest bardzo tajemniczą substancją. Jest wysoce bezkrytyczna. Oznacza to, że może odbierać i utrzymać wibracje. Ze względu na dużą zdolność rezonansu, wrażliwość i wewnętrzną gotowość do rezonowania, Woda reaguje natychmiastowo na wszystkie rodzaje fal dźwiękowych. Wibrująca woda i ziemia stanowią większość masy w roślinach i zwierzętach. Łatwo jest zauważyć, jak proste wibracje w wodzie mogą tworzyć rozpoznawalne naturalne wzory, ale po dodaniu ciał stałych i zwiększeniu amplitudy, robi się jeszcze bardziej interesująco. Dodanie mączki kukurydzianej do wody powoduje uzyskanie bardziej złożonych zjawisk. Być może zasady

samego życia mogą być zaobserwowane jako wibracje, zmieniające kukurydzianego gluta w to, co wygląda jak żywy organizm.

Zasada ożywiająca wszechświat, opisana jest w każdej głównej religii używając słów, które odzwierciedlają jej zrozumienie w danym czasie w historii. W języku Inków, największego imperium w Ameryce prekolumbijskiej, Określeniem na "ludzkie ciało" jest "alpa camasca", co oznacza dosłownie "animowana ziemia". W Kabale, żydowskiej mistyce, mówi się o świętym imieniu Boga. Nazwa, która nie może być używana. Nie może być używana, ponieważ jest wibracją która jest wszędzie. Są nią wszystkie słowa, wszystkie sprawy. Wszystko jest świętym słowem.

Czworościan jest najprostszym kształtem, który może występować w trzech wymiarach. Coś musi mieć co najmniej cztery punkty aby mieć fizyczną rzeczywistość. Trójkąt za to, jest tylko naturalnym, samo-stabilizującym się wzorem. W Starym Testamencie słowo "Tetragrammaton" [Jahwe] było często używane do przedstawienia pewnej manifestacji Boga. Było ono używane, gdy mówimy o Słowie Bożym, lub jako specjalna nazwa Boga, Logos albo pierwotne Słowo. Starożytni wiedzieli, że rdzenną strukturą wszechświata był czworościan. Z tego kształtu, natura wykazuje podstawowe dążenie do równowagi; Shiva. Chociaż wykazuje też podstawowe dążenie do zmiany; Shakti.

W Biblii, w Ewangelii wg św. Jana, zwykle czytamy: "Na początku było SŁOWO" ale w oryginalnym tekście, użyty był termin "LOGOS". Grecki filozof Heraklit, który żył około 500 lat przed Chrystusem, określił Logos jako coś zasadniczo niepoznawalnego. Źródło wszelkiego powtarzania, wzoru i formy. Stoicy filozofowie, którzy śledzili nauki Heraklita, identyfikowali termin ten, z boską "zasadą ożywiającą", przenikającą wszechświat. W Sufizmie, Logos jest wszędzie i we wszystkim. Jest TYM, poprzez co ukryte staje się oczywiste. W tradycji hinduskiej "Shiva Nataraja" dosłownie oznacza "Władca Tańca". Cały kosmos tańczy do bębna Shivy. Wszystko przesiąknięte jest pulsacją. Tylko tak długo, jak Shiva tańczy świat może się rozwijać i zmieniać, inaczej zapadnie się z powrotem w nicłość. Podczas gdy Shiva reprezentuje naszą świadomość świadka, Shakti jest materią lub rzeczami na świecie. Podczas gdy Shiva spoczywa w medytacji, Shakti próbuje ruszyć go wznieść do tańca. Jak yin i yang, tancerz i taniec istnieją jako jedność. Logos oznacza również nieskrywaną prawdę. Ten, kto zna Logos, zna prawdę.

W ludzkim świecie istnieje wiele warstw ukrycia, gdyż Akasha została skotłowana w złożone struktury ukrywając źródło przed sobą. Jak w boskiej grze w chowanego, ukrywaliśmy się przez tysiące lat, ostatecznie całkowicie zapominając o grze. Jakoś zapomnieliśmy, że jest coś do odnalezienia. W Buddyzmie, człowiek uczy się bezpośrednio postrzegać Logos, pole zmiany lub nietrwałości wewnątrz siebie, poprzez medytację. Kiedy obserwujesz swój wewnętrzny świat, obserwujesz coraz subtelniejsze odczucia i energie w miarę jak umysł staje się bardziej skoncentrowany i skupiony. Poprzez bezpośrednie uświadomienie sobie "Annica" czy też nietrwałości na najgłębszym poziomie odczuwania, człowiek staje się wolny od przywiązania do przemijających zewnętrznych rzeczy. Gdy zdamy sobie sprawę, że istnieje jedno pole wibracyjne które jest wspólnym korzeniem wszystkich religii, Jak moglibyśmy powiedzieć "moja religia" lub "to jest moje Pierwotne Om" "Moje pole kwantowe?"

Prawdziwy kryzys w naszym świecie nie jest społeczny, polityczny ani gospodarczy. Nasz kryzys, to kryzys świadomości, niemożność bezpośredniego doświadczenia naszej prawdziwej natury. Niezdolność do rozpoznania tej natury w każdym z nas i we wszystkich rzeczach. W tradycji buddyjskiej "Bodhisattwa" jest osobą z rozbudzoną naturą Buddy. Bodhisattwa ślubuje pomóc obudzić każdą istotę we wszechświecie, zdając sobie sprawę, że jest tylko jedna świadomość. By obudzić własne, prawdziwe ja, trzeba obudzić wszystkie istoty. "Istnieją niezliczone czujące istoty we wszechświecie. Ślubuję, wszystkim im pomóc się obudzić. Moje niedoskonałości są nieprzebrane. Ślubuję przewyciężyć je wszystkie. Dharma jest niepoznawalny. Ślubuję go poznać. Przebudzenie jest nieosiągalne. Ślubuję je osiągnąć."